

**Sygn. akt I C 868/16**

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. (...)

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) (...) w G.

przeciwko W. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. F. na rzecz powoda B. (...) (...) w G. kwotę 10.243,82 zł (dziesięć tysięcy dwieście czterdzieści trzy złote osiemdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego W. F. na rzecz powoda B. (...) (...) w G. kwotę 4.847,40 zł (cztery tysiące osiemset czterdzieści siedem złotych czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

**Sygn. akt I C 868/16**

## UZASADNIENIE

Powód **B. (...) (...) w G.** wniósł o zasądzenie od pozwanego **W. F.** kwoty 11.377,84 zł z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 11.377,84 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 24 kwietnia 2008 r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. umowę o kartę kredytową nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank S. A. (następcą prawnym wierzyciela pierwotnego) w dniu 27 kwietnia 2012 r.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Wierzytelność wynikająca z umowy bankowej zawartej pomiędzy pozwanym W. F. a wierzycielem pierwotnym (...) Bank S.A., została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej przez B. (...) (...) w G. z (...) Bank S. A. z siedzibą w P. w dniu 27.04.2012 r.

**Bezsporne, nadto: umowa cesji wraz z załącznikiem – k. 11-12**

Zobowiązanie W. F. wobec B. (...) (...) w G. wynosiło na dzień cesji wierzytelności (27 kwietnia 2012 r.) kwotę 7.524,45 zł, na którą składała się kwota 5.771,17 zł kapitału, 330,76 zł kosztów oraz 1422,52 zł odsetek.

**Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych – k. 3, załącznik do umowy cesji – k. 11.**

**Sąd zważył, co następuje:**

Pozwany, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawiał się na nią, a nadto, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożył jej. Wobec powyższego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. uznać należało za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, z tym jednak zastrzeżeniem, że twierdzenia o prawie do naliczania odsetek od dochodzonej kwoty w żądanej wysokości, a także o wysokości kwoty skapitalizowanych odsetek Sąd uznał za budzące uzasadnione wątpliwości, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Powództwo było zasadne w przeważającej części i w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia był art. 69 ustawy Prawo bankowe w zw. z art. 509 i nast. kodeksu cywilnego.

Mając na uwadze, iż pozwany nie kwestionował powództwa co do zasady ani wysokość Sąd nie miał wątpliwości co do wysokości należności głównej z tytułu należnego kapitału. Nadto okoliczność nabycia przez powoda wierzytelności została potwierdzona umową cesji oraz załącznikiem do tej umowy. Jednakże powód domagał się również zasądzenia na jego rzecz skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, także dalszych odsetek w takiej wysokości od wskazanej kwoty, powołując się na zapisy umowy łączącej wierzyciela pierwotnego z pozwanym. Wskazać należy, iż powód nie wykazał aby takie uprawnienie przysługiwało wierzycielowi pierwotnemu. Powód załączył bowiem do pozwu umowę o kredyt gotówkowy o innym numerze, niż wynika to z załącznika do umowy cesji. Tym samym Sąd nie miał możliwości, by ustalić, czy powodowi przysługiwało uprawnienie do naliczania odsetek we wskazanej wysokości. W związku z powyższym, Sąd przeliczył kwotę skapitalizowanych odsetek, przyjmując za właściwą wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie, określoną w art. 481 § 2 k.p.c. za okres ich naliczania przez powoda (od 27.04.2012r. do dnia 04.04.2016r.) co dawało kwotę 2.719,43 zł i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.243,82 zł (5.771,11+330,76 + (...),52 + (...),43)

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając ją w wysokości odsetek ustawowych z opóźnienie z powodów przytoczonych powyżej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Powód dochodził kwoty 11.377,84 zł, z czego zasądzona na jego rzecz została kwota 10.243,82 zł, wygrał więc spór w 90%. Na koszty poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w wysokości 569 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 4.817 zł, w sumie: 5386 zł, z czego 90% wynosi 4.847,40 zł. Pozwany nie poniósł kosztów związanych z procesem.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. przedmiotowemu wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności jako wyrokowi zaocznemu, o czym orzeczono w pkt IV wyroku.

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)